

S.N. Lazarev

**DIAGNOSTICAREA
KARMEI**

Volumul 1

Sistemul autoreglării câmpului

Cuvânt înainte	3
Din partea autorului	5
Capitolul I	8
Concepția sistemului de autoreglare a câmpului și istoria dezvoltării acesteia	
Capitolul II	58
Structura informațională stabilă, numită om	
Capitolul III	65
Testarea extrasenzorială	
Cauza întâi	68
Cauza a doua	85
Cauza a treia	128
Cauza a patra	133
Cauza a cincea	140
Cauza a șasea	144
Cauza a șaptea	153
Capitolul IV	155
Diagnosticul tehnic	
Capitolul V	172
Cultura, arta și structurile karmice ale omului	
Capitolul VI	179
Ce este diabolismul?	
Capitolul VII	194
Încheiere	

CAPITOLUL I

CONCEPȚIA SISTEMULUI DE AUTOREGLARE A CÂMPULUI ȘI ISTORIA DEZVOLTĂRII ACESTEIA

„Când, timp de zece ani încontinuu, un călugăr s-a rugat la Dumnezeu să-i dea darul vindecării, primindu-l, s-a dus să comunice stareșului vestea. Acesta i-a poruncit să se întoarcă și să se roage la Dumnezeu să-i ia acest dar și să i-l dea pe acela de a-și vedea propriile păcate”.

Rezultatele cercetărilor mele în domeniul bioenergiei sunt determinate de o activitate de peste douăzeci de ani în acest domeniu, de o înțelegere filozofică a lumii și, de asemenea, de confirmarea întărită prin activitatea practică a principalelor ipoteze teoretice și filozofice.

Despre ce este această carte? În prezent, omenirea se confruntă cu probleme foarte serioase, viitorul nostru depinzând de rezolvarea sau nerezolvarea acestora. Lumea s-a obișnuit să creadă că principalele probleme ale omenirii sunt cauzate de dezechilibrul ecologic, de amenințarea unui război nuclear și de alți zeci de factori externi. În realitate, cauza principală a răului se află în omul însuși; pentru a schimba lumea, mai întâi ar trebui să ne schimbăm noi înșine.

Să te schimbi pe sine este mult mai dificil decât să schimbi lumea înconjurătoare. În prezent, noi nu dispunem de pârghiile, mijloacele și sistemele necesare pentru schimbarea radicală a modului nostru de gândire, a concepțiilor noastre despre lume și a spiritualității noastre. Căile propuse de filozofii și învățătorii

contemporani sunt, în cel mai fericit caz, o încercare de reinterpretare a unui bagaj de cunoștințe acumulate în timp, dar este necesar să îndreptăm principalele eforturi spre înțelegerea lumii și spre căutarea căilor de autodezvoltare.

Ca să putem schimba lumea, ca să putem exercita o influență asupra ei, trebuie mai întâi să o înțelegem, întrucât înțelegerea lumii reprezintă începutul schimbării ei. Adeseori, folosim reprezentări deformate despre lume și încercăm să o supunem orbește dar, în esență, noi o nimicim, distrugându-ne totodată și pe noi înșine. Este necesar să conștientizăm gradul dependenței noastre față de lume și, legat de acest lucru, să cunoaștem legile după care trăiește și se dezvoltă aceasta.

Cercetările pe care le efectuez au drept scop, în primul rând, înțelegerea a ceea ce reprezintă omul, conștientul, subconștientul său și Universul.

Este timpul să renunțăm la reprezentarea materialistă primitivă, conform căreia omul începe și se sfârșește cu existența sa fizică. Omul este un sistem informațional-energetic foarte complex, care constă doar din câteva procente reprezentate de corpul fizic și conștient și din 95-98% – straturile informațional-energetice ale subconștientului, atât de necunoscute nouă, ca și Universul însuși.

Ocupându-mă de problemele de sănătate ale omului și de prevenirea bolilor, în primul rând, caut cauzele apariției acestora și mă conving de fiecare dată de necesitatea perfecționării spirituale a omului. Din păcate, în prezent, nu există un sistem unitar de cunoștințe care ne-ar permite să descoperim capacitățile bioenergetice, fără să aducem vreun prejudiciu oamenilor. Posibilitățile bioenergiei sunt atât de mari, încât pătrunderea în acest domeniu ar trebui să fie făcută cu multă prudență, treptat, și în plus, trebuie începută neapărat prin dezvoltarea eticii omului. Etica și înțelegerea lumii constituie cel mai bun sistem defensiv, însă noi deținem foarte puține cunoștințe despre aceste lucruri. Fiecare acțiune serioasă trebuie să fie bine pregătită,

neglijarea acestei cerințe poate duce la degenerare și pieire, în locul dezvoltării spirituale și a schimbărilor benefice. Din păcate, aceste tendințe se observă, acest proces deja există în stare embrionară.

Mă voi strădui să descopăr cauzele stării fizice alarmante a oamenilor, să indic posibilitățile și modalitățile schimbării acesteia prin intermediul corectării structurilor subtile de câmp, să definesc ce înseamnă atitudinea corectă față de bioenergie, față de dezvoltarea posibilităților omului. La baza schimbării spiritului și sufletului nostru ar trebui să se afle înțelegerea lumii înconjurătoare și o autodisciplină foarte mare. Acum, aceasta reprezintă o condiție obligatorie pentru supraviețuire. Informația din această carte ajută la a conștientiza complexitatea problemelor cu care fiecare om se confruntă astăzi. Este vorba de faptul că, în ultimii doi-trei ani, toate procesele energetice s-au intensificat pe Pământ și, ceea ce în induism se numește „karmă”, Legea Talionului, acționează acum de zeci de ori mai repede decât înainte.

Eu am ajuns la noua mea înțelegere asupra lumii de-a lungul întregii mele vieți. Am simțit în mine, încă din copilărie, mari capacități, însă mi-am orientat forțele în mod intuitiv, nu în direcția dezvoltării lor, ci asupra conștientizării lumii, pentru că am simțit întotdeauna că înțelegerea este mai importantă decât acumularea și perfecționarea capacităților.

Am auzit de multe ori de puterea blestemului, că acesta se poate transmite moștenire în familie. În literatura beletristică se pot găsi multe astfel de exemple. Întâmplarea descrisă de E. P. Blavatskaia în cartea „Din peșterile și hățișurile Industanului”, pe care am citit-o prin anii șaptezeci, a avut un impact foarte puternic asupra mea. Într-un sat din India, Blavatskaia a stat de vorbă cu descendentul unui rege foarte puternic, care i-a povestit următoarele. Într-una din călătoriile sale, după cum era obiceiul, regele a oferit niște cadouri foarte scumpe înțelepților

care i-au ieșit în cale, însă a uitat să aducă daruri pentru unul dintre cei prezenți. Acesta, jignit de moarte, l-a blestemat pe rege. Îngrozit, regele i s-a aruncat la picioare și l-a implorat să-l ierte. Și atunci s-a întâmplat, după părerea mea, lucrul cel mai interesant. Înțeleptul i-a răspuns că era deja prea târziu: blestemul începuse să acționeze și era imposibil să mai poată fi oprit. Regelui îi era hărăzit să-și piardă tronul, însă înțeleptul se va strădui să-i păstreze viața atât lui, cât și urmașilor săi. Ulterior, așa s-a întâmplat: regele și-a pierdut tronul, iar urmașii săi au fost dispersați prin întreaga Indie.

Drumul meu în bioenergie a trecut prin cunoașterea metodelor magiei și ale vrăjitoriei, și a practicilor tămăduitorilor populari și ale vracilor. Am călătorit mult prin țară, studiindu-le.

De fiecare dată când analizăm o informație nouă, doream să cunosc cauza primordială, să înțeleg care este izvorul nenorocirilor familiale, de ce există așa fenomene cum ar fi un neam pe cale de dispariție și boli ereditare... Pentru mine era absolut clar că genele nu pot fi sursa acestei informații. Ea trebuie să se păstreze și să se transmită urmașilor în principal prin intermediul câmpurilor. Când această convingere a atins un anumit nivel, nu mi-a mai rămas decât un „fleac”: să găsesc în câmpul omului acele structuri care îndeplinesc acest rol, păstrează și transmit informația din generație în generație. Aceste structuri, în existența cărora credeam cu tărie, le-am numit „grupări informaționale stabile” și pe care, de pe la mijlocul anilor optzeci, am încercat cu îndârjire să le identific în câmpul omului.

Am reușit să fac acest lucru la începutul anului 1990 în următorul mod. Odată, la Institutul de Medicină Nr. 1, mi s-a adresat unul dintre clarvăzători cu rugămintea de a-l ajuta să clarifice un caz complicat. Bolnavul avea câmpul energetic deteriorat. Acesta s-a refăcut în scurt timp după terapie, iar apoi ruptura apărea din nou.

Ceea ce s-a întâmplat în continuare se poate numi „iluminare”.

Câmpul moale al bolnavului, „de vată”, pe care îl percepeam ca fiind un vid până acum, brusc, a devenit elastic; am simțit că acesta reacționează la invazia mea. Simțeam cu mâinile niște structuri puternice, care treceau prin locul rupturii câmpului. Dintr-o dată, percepția mea s-a schimbat complet: ceea ce percepeam drept ruptură a devenit pentru mine o structură stabilă, care producea deformarea câmpului, prin care avea loc pierderea de energie. Am înțeles că am găsit în câmp ceea ce noi numim „boală”, ceea ce determină starea fizică a omului. Acest fapt a fost o schimbare calitativă a cunoștințelor mele, întrucât îmi dădea posibilitatea de a diagnostica bolile, înainte de materializarea lor la nivel fizic, mai bine zis, îmi permitea nu numai să tratez, ci să și previn bolile.

Am decis că se poate forma un grup de operatori care să fie instruiți în această metodă și care să se ocupe cu profilaxia multor boli, mai ales că pentru acest lucru nu era nevoie de niciun fel de medicamente. Este necesară numai o bună stăpânire a metodei. „ Ferice de cei care cred ...”

Am tratat în acest fel timp de un an și am crezut că aceste structuri determină doar starea corpului. Dar, treptat, au început să se adune fapte care nu se încadrau în această convingere. În procesul terapiei, oamenilor li se schimba vizibil caracterul și chiar destinul. Analizând aceste schimbări, am observat că boala, caracterul și destinul au o anumită legătură între ele, dar această legătură este extrem de variată. Deformările, observate în structurile de câmp, se produc diferit. Acestea pot fi diverse boli, deviații psihice, deformarea patologică a caracterului, traume, nereușite în viață. Analizând aceste fapte mai profund, am ajuns la concluzia că sănătatea, caracterul și chiar soarta omului sunt determinate de structurile karmice. Toată informația despre om și despre starea corpului său este codificată în câmp, existând o legătură dialectică între structurile de câmp și cele fizice, care se influențează reciproc. Destinul și caracterul omului sunt

de asemenea codificate în structurile de câmp și, dacă se va acționa treptat asupra acestora, multe lucruri se pot îmbunătăți.

Cu cât cercetam mai mult, cu atât apăreau fapte mai senzaționale. Mă voi strădui să dezvălui multitudinea de posibilități ale metodei, pornind de la exemplele de terapie a diverselor boli și de corectare a situațiilor complicate de viață și, de asemenea, să arăt posibilitățile metodei prin exemplele testării evenimentelor și a obiectelor naturii anorganice și ale altor cercetări.

La început, am aplicat metodele tradiționale ale acțiunii bioenergetice.

În spital era internată o femeie cu edem pulmonar. Fiind într-o stare gravă, medicii nu mai sperau să se vindece. La rugămintea fiicei bolnavei, am început să o tratez de la distanță. După un anumit timp de la începerea acțiunii mele, bolnava a renunțat la masca de oxigen. Medicii nu puteau să înțeleagă ce se întâmplă. Femeia se însănătoșea văzând cu ochii. I-a revenit culoarea în obraji. S-a ridicat din pat și a cerut să mănânce, deși refuza hrana de câteva zile.

Un alt caz s-a întâmplat cu fratele meu, de profesie chirurg. Operând o femeie în vârstă cu organismul foarte slăbit, el s-a tăiat la mână. I s-au umflat mâna și ganglionii limfatici și i s-a infectat sângele. Starea lui era destul de gravă. Antibioticele nu îndepărtau infecția. Am încercat să îl tratez eu. La câteva minute de la începerea tratamentului, a simțit înțepături ca de ac în ganglioni, după care tumoarea a început să se micșoreze câte puțin, iar peste o oră temperatura a scăzut până la normal, semn că organismul începuse să se vindece.

Cum am început să vindec oamenii? Am cercetat și studiat literatura cu privire la tehnicile orientale aproximativ zece ani și mi-am făcut o părere despre acțiunea bioenergetică asupra omului. Am început să tratez, îndemnat fiind de un episod uimitor din biografia lui Rasputin. Autoarea relatărilor despre Rasputin

a venit la acesta într-o stare deprimantă, fiindcă prietena ei era pe moarte la Kiev. Aflând despre acest lucru, Rasputin i-a promis că o va salva. El s-a pus în mijlocul încăperii și, sub ochii vizitatoarei, a început să pălească, până s-a făcut alb ca varul. A stat așa vreo două minute, după care și-a recăpătat culoarea normală și i-a spus: „Totul este în regulă. Prietena ta va trăi”. După câteva zile, femeia a primit o telegramă prin care era anunțată că viața prietenei sale era în afara oricărui pericol.

Când fetița unor prieteni s-a îmbolnăvit de pojar, ulterior apărând complicații – meningită și pneumonie bilaterală – mi-am amintit de Rasputin și am decis să încerc să acționez asupra ei. Voiam foarte mult să o ajut, simțeam o dorință imensă să-mi fac datoria și, dacă era măcar a mia parte dintr-o șansă, eram hotărât să profit de ea. Luni, în jurul orei două după-amiaza, m-am concentrat și am transmis fetiței dorința mea sinceră ca ea să se însănătoșească. În plus, am simțit fizic că ceva s-a schimbat, că am reușit să acționez într-un anume fel. Am căpătat convingerea că am putut să o ajut. Miercuri, când m-am întâlnit cu tatăl fetiței, am aflat că ea era mult mai bine.

– Când s-a produs ameliorarea? am întrebat eu.

– Acum două zile, pe la două după-amiaza, a fost răspunsul.

În 1998, mi s-a adresat mama unei fetițe a cărei vedere începuse brusc să se înrăutățească. Fetița a început să fie tratată la Institutul de Medicină Nr. 1, însă cauza bolii nu a putut fi stabilită, în pofida eforturilor medicilor, iar vederea continua să se înrăutățească. Infecția nu putea fi găsită, iar tratamentul cu antibiotice nu dădea niciun fel de rezultate. Vederea la ochiul stâng era de șase, iar la cel drept, de cincizeci la sută, continuând să se înrăutățească. Am început să lucrez cu fetița de la distanță. După prima ședință, am observat o ameliorare și am propus să continui tratamentul cu încă două-trei ședințe. După două săptămâni, fetița s-a vindecat și a fost externată cu vederea restabilită în totalitate. Nu am identificat cauzele bolii, dar am

oprit procesul și am reușit să-i restabilesc vederea.

Timpul trecea. Fetița avea vederea normală, dar peste câteva luni, a început să acuze dintr-o dată dureri de rinichi. Ea a fost adusă la spital cu o criză acută de colici renali. I s-au administrat antibiotice și, din nou, niciun fel de ameliorare. După un timp, fetița a fost externată, cu analizele proaste și cu dureri de rinichi. Am efectuat cu ea patru ședințe și din nou am vindecat-o complet. Eram fericit: medicina era neputincioasă, niciun medicament nu o ajută, antibioticele nu au avut niciun efect, în timp ce eu am reușit.

Pe atunci încă nu înțelegeam cât de strâns interacționează organele, nu știam că boala se poate muta dintr-un organ în altul și, cu atât mai puțin, știam că din această înlănțuire mai fac parte caracterul, destinul, spiritualitatea și alți parametri ai omului.

Prin urmare, fata era sănătoasă. A mai trecut un timp. Nivelul cunoștințelor mele a crescut și mi-am dat seama că organismul uman este un sistem unitar, în care sănătatea, destinul, caracterul și psihicul sunt inseparabile. Întâlnind-o pe mama fetiței, am aflat cu amărăciune că aceasta, deși perfect sănătoasă și într-o stare bună, avea un destin nefast. În momentul testării, valoarea parametrului destinului s-a dovedit brusc a fi negativă. De regulă, aceasta poate duce la mari neplăceri.

Atunci am înțeles că, gândindu-mă doar la sănătate, concentrându-mă doar asupra corpului, am ameliorat numai unul dintre nodurile sistemului „om”, dar le-am agravat pe toate celelalte. Eu am vindecat boala, însă nu am îndepărtat cauza ei și aceasta s-a mutat asupra destinului. Am înțeles că trebuie să mă ocup de tratarea organismului omului ca sistem unitar. Acest lucru mi-a permis să văd „conexiunile” și adevăratele cauze care acționează realmente asupra tuturor parametrilor omului.

După cum au demonstrat și testele, cauza pentru toate neplăcerile pacientei mele a fost o supărare puternică a mamei pe tatăl său în timpul sarcinii, ceea ce a provocat deformarea structurilor de câmp ce răspund de sănătatea și destinul fiicei.

În decurs de câțiva ani, m-am ocupat de terapia de la distanță și am lucrat cu mâinile. Prima oară am înțeles imperfecțiunea acestei metode cu vreo cinci ani în urmă. Tratam copiii unei familii și, observând starea precară de sănătate a bunicii acestora, m-am oferit să o ajut. De la început, bunica a refuzat. Mi-a spus că, din cauza stenocardiei, cheamă salvarea de câte cinci-șase ori pe săptămână, dar ea s-a resemnat și nu mai crede că poate exista vreo ameliorare. În câmp, am văzut că are inima sănătoasă. Am făcut câteva ședințe cu ea și starea de sănătate a femeii se îmbunătățea de fiecare dată. La a treia ședință am simțit cu mâna o deformație a câmpului în regiunea inimii. Am trecut cu mâna de câteva ori pe deasupra – deformațiile dispăreau și câmpul se uniformiza. Dar criza s-a repetat peste câteva zile.

Atunci am presupus că trebuie să fie vorba de un mecanism care îmi era necunoscut. Trebuia să îl înțeleg. Analizând starea pacientei, am simțit că aceasta depinde de un anumit eveniment din viața ei.

- Ce vi s-a întâmplat acum doi ani? am întrebat eu.
- Mi-a murit sora.
- Ce ați simțit atunci?
- Era atât de sănătoasă, de puternică și a murit, iar eu, bolnavă cum mă vedeți, trăiesc.

Atunci am înțeles care era cauza bolii: în subconștient a rămas un stres colosal, care îi provoca aceste crize de stenocardie. Pentru a-l îndepărta, trebuia schimbată viziunea femeii asupra lumii, atitudinea ei față de viață și moarte. I-am explicat că moartea este o trecere într-o altă stare și că ea nu trebuie privită atât de tragic. Nu este permis să regreți trecutul, întrucât regretându-l, în mod subconștient, omul încearcă să-l schimbe, să miște dintr-un loc ceea ce, în nici un caz, nu este voie să fie mișcat. Acest lucru duce la un consum uriaș, necontrolat, de energie. Pentru a opri scurgerea de energie care poate avea urmări foarte grave, organismul o blochează prin boală la nivel

fizic. Am efectuat cu femeia câteva ședințe de autotraining și crizele cardiace nu s-au mai repetat.

Un stres puternic, un dezacord în privința unui lucru sau regretarea trecutului, susținute emoțional, se depozitează în subconștient și provoacă boli grave, întrucât creează deformări ale structurilor de câmp. Printr-o corectare energetică poate avea loc uniformizarea acestor structuri, însă nu întotdeauna. Iar, cu toate acestea, cel mai important este faptul că originea bolii nu este eliminată și în orice moment poate să apară într-un alt loc. Cazul descris a confirmat că, în lipsa unei metode exacte de diagnosticare și în lipsa înțelegerii cauzelor bolilor, a trata la întâmplare este lipsit de orice perspectivă. Dacă eu nu pot să explic cum și cu ce vindec, aceasta nu-i altceva decât o bâjbâială prin întuneric.

Dezvoltarea ulterioară a metodei a avut loc în cadrul Institutului de Medicină Nr. 1, unde am tratat și am încercat să rezolv, simultan, problemele protejării terapeutului împotriva influenței câmpurilor negative. Am lucrat luni în șir, însă succesele erau nesemnificative.

Odată, tratam o femeie care avea un deochi evident, am văzut structura deochiului în câmpul ei și am înțeles că, îndepărtând-o, poate fi îndepărtat și deochiul. Atunci nu bănuiam că acestea erau structuri karmice și le consideram un rezultat al influenței negative a altui om. Pe toți cei care aveau astfel de deformații, i-am tratat prin îndepărtarea mecanică a acestor structuri și pacienții se simțeau mai bine. Însă, apoi, au apărut pacienți ale căror deformații de câmp nu puteau fi rezultatul deochiului.

De exemplu, vine o femeie cu un copil mic. Văd că sunt prezente deformații identice ale structurilor în câmpul ei și în câmpul copilului, că acestea erau cauzate de un anumit eveniment concret din viața femeii și că, în plus, deformațiile de câmp